

feur mij beduidde uit te stappen, begon het juist weer flink te regenen en na een wandeling van ... drie kwartier kwam ik dus ondanks mijn regenjas vrijwel doornat op de club, waar ik overigens heel vriendelijk werd ontvangen. Het gesprek met de secretaris in de voertuul van golf vlotte evenwel maar moeilijl, tot hij zich bedacht dat ik wellicht ook Frans zou spreken; toen ging het veel beter, alleen ... veel wijzer werd ik er niet van. Programma's waren nog niet gedrukt, een startlijst voor de oefendagen was er nog niet en mijn verzoek om starttijden te reserveren zou hij overbrengen aan graaf Sabini, die een en ander zou organiseren. Op mijn verzoek om eventuele verdere inlichtingen (faciliteiten voor de pers, fotografen e.d.) stelde de secretaris voor dat ik zou deelnemen aan de perslunch, welke die ochtend zou worden aangeboden en waarbij allerlei mededelingen zouden worden gedaan.

Voorlichting ...

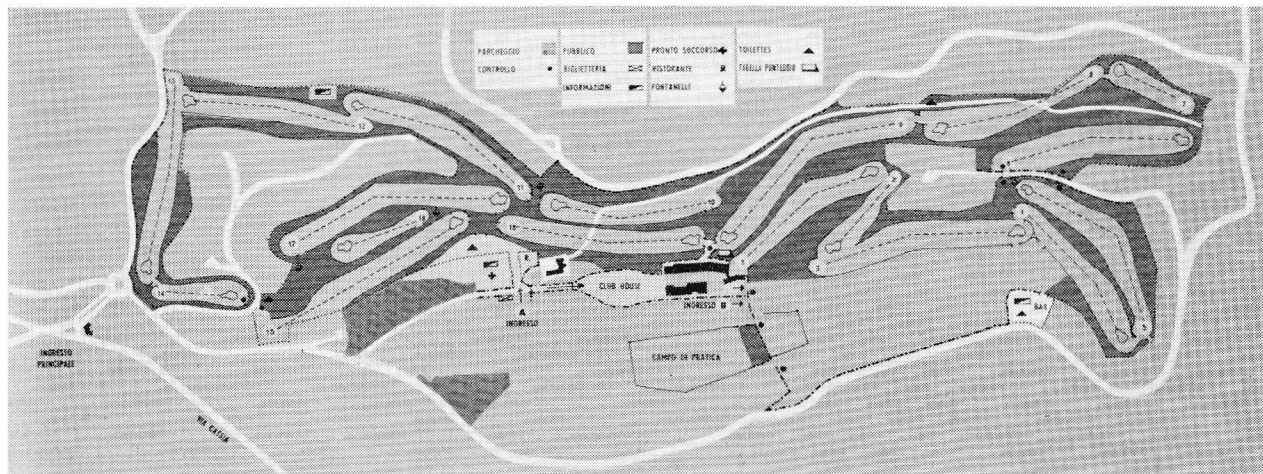
Natuurlijk nam ik deze uitnodiging graag aan in de hoop daar althans enig nieuws te vernemen. Aan de bar mocht ik toen de kennismaking hernieuwen met de eeuwige jeugdlge prins Ruspoli en met graaf Sabini en daar ontmoette ik ook, hoog boven allen uittorend, onze goede oude vriend George Seabury, public relations manager voor Pan American Airways in Italië, die méér dan één vinger in de pap had bij de organisatie van dit toernooi, waarvoor het initiatief indertijd is genomen door o.a. Juan Trippe, die toen president van Panam was. Seabury stelde mij ook voor aan Joseph Dey, secretaris van de World Amateur Golf Council, onder wiens auspiciën het toernooi wordt gehouden.

Tot mijn verwondering en teleurstelling bleek de perslunch alléén te zijn georganiseerd voor de

Een snapshot op de putting-green, waarop men enkele bekende gezichten (en ruggen) kan ontdekken

Italiaanse (lees Romeinse) pers en na een vriendelijk, doch nietszeggend welkomstwoord van prins Ruspoli als president van de Italiaanse Golf Federatie, vertelde een der leden van het uitvoerend comité met veel woorden eigenlijk niet anders dan dat er 33 landen zouden deelnemen met zo-en-zoveel spelers, die vier dagen lang de baan zouden rondspelen, etc. etc. Maar er werden geen lijsten met namen of andere feitelijke gegevens verstrekt. Uit vragen bleek dat de meeste journalisten — en dat is in vele niet-angelsaksische landen weinig anders — geen flauw idee hadden van wat golf is en er was duidelijke teleurstelling dat het hier niet ging om een wedstrijd voor beroepsspelers om grote geldprijzen. De mededeling dat de ongeveer een meter hoge, zilveren Eisenhower-trofee ruim vijfduizend dollar waard

is (in lires een astronomische getal) bracht althans enige verzachting.

Na afloop van de lunch nodigde Seabury mij uit voor de rit terug naar de stad, er echter bijvoegende dat hij mij niet erg gastvrij kon onthalen, omdat hij juist daags tevoren een nieuw appartement had betrokken. Maar daarover straks. Toen ik tijdens de terugrit opmerkte nog al teleurgesteld te zijn over de toch eigenlijk zeer gebrekkige voorlichting, terwijl toch de gehele buitenlandse pers in Rome zeer goed is vertegenwoordigd, antwoordde Seabury dat ook hij helemaal niet tevreden was. Zo was bijvoorbeeld de Italiaanse pers niet voorgesteld aan de heer Dey, die toch in feite het hoofd is van de gehele organisatie. Maar, zo troostte hij me, de Italianen mogen dan geen grote organisatoren zijn, zij zijn groots in het improviseren en als het toernooi eenmaal aan de gang zou zijn, zou het allemaal nog wel goed gaan.

Leven in Rome

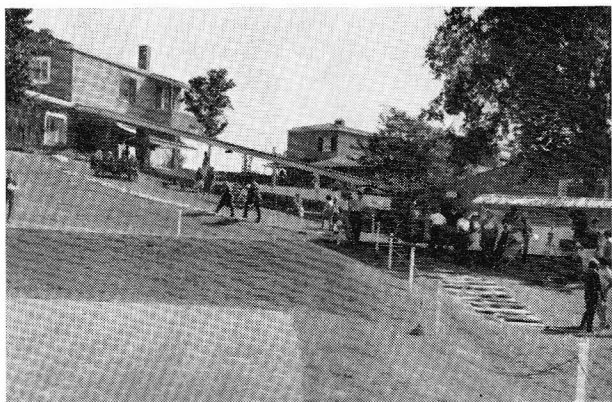
De volgende episode gaf mij een nieuw kijkje op het leven van alledag in Rome. Zoals ik al vertelde was Seabury daags tevoren naar een nieuw appartement verhuisd, op de vijfde (bovenste) verdieping van zo'n voormalig Romeins

palazzo aan de Piazza dei SS Apostoli in het hartje van de stad. Zoals alle huizen heeft ook dit een dakterras, maar dan een heel groot, barstens vol bloembakken (van het huis en meegebrachte) zodat er enige gerechte twijfel bestaat of het dak het op de duur zal houden... Van hier heeft men een schitterend uitzicht over een groot deel van de stad.

Binnen was het nog een onbeschrijfelijke chaos, waarin Seabury's Italiaanse echtpaar-voor-de-huishouding met een werkster onder het slaken van de nodige Mama mia's al een hele dag vrij vergeefs bezig was geweest enige orde te scheppen. Bovendien was er nog geen elektriciteit; alleen de telefoon werkte. Aan de hand van enige door Seabury vrij uit de hand geschetste — en dus niet geheel kloppende — plattegronden hebben we toen wat gezelligheid geschapen, door o.a. de meeste van zijn prachtige antieke landkaarten op te hangen en andere antiquaria en curiosa een zo voordelig mogelijke plaats te geven. Vele ervan herkende ik als van Hollandse oorsprong. Naar de gelukkige eigenaar me verzekerde dierbare herinneringen aan zijn vierjarig verblijf, nu alweer tien jaar geleden, in Amsterdam en omstreken.

De ontvangst door de Italiaanse Golf Federatie in het historische Castel Sant'Angelo

Olgiata G.C. - 1. De eerste tee met daarachter, links de shop, door een overdekte trap verbonden met het clubhuis; 2. De drivingrange; 3. De 9e green (links) en de eerste fairway (rechts); 4. De eerste tee

Onder de bedrijven door bleef het vraagstuk van ja of nee, vandaag nog, morgen, overmorgen of pas de volgende week elektriciteit, het onderwerp van het gesprek. Toen tenslotte tegen het donker worden ook de huismeester zich in de discussie mengde en men om beurten de telefoon hanteerde, werd het een volledige comoedia dell'arte, waarvoor het slachtoffer gelukkig het vereiste gevoel voor humor en de nodige lijdzaamheid bleek te bezitten, zodat we ons onder het genot van een drankje en een van Seabury's befaamde havana's kostelijk amuseerden. Toen we bij kaarslicht over de (transistor) radio naar de eindstrijd van de DavisCup zaten te luisteren, kwam de huismeester weer opdagen met één lamp aan een heel lang snoer van beneden door het trappenhuis heen. Met datzelfde snoer is later contact gemaakt met de gehele huisleiding, zodat — hoewel er vier dagen later nog geen elektriciteit over de eigen meter was — toch het hele huis kon worden verlicht.

Op de avond van de eerste wedstrijddag waren een aantal spelers en officials met hun dames, ook 't Nederlandse team, de gasten van Seabury; een gebaar dat zeer op prijs werd gesteld en dat nogal schril afstak tegen het ontbreken van enig teken van belangstelling van de zijde van de Nederlandse ambassade.

Chaotisch verkeer

In afwachting van onze spelers besteedde ik de rest van mijn tijd aan Rome, dat in alle opzichten een boeiende stad is, niet alleen om zijn vele historische bezienswaardigheden, maar ook om het openbare leven van alle dag, waarvan vooral ook het verkeer de aandacht trekt. Behalve in de straten waar verkeerslichten zijn (en dan nog moet men maar zien op eigen initiatief linksaf te komen) voltrekt alles zich in een vrijwel volledige chaos, waarin hier en daar een verkeersagent enige leiding tracht te geven. Snelheidsbeperkingen zijn er niet of men stoort er zich niet aan. Het bedrag aan blik schade — gezweven van de ernstige en dodelijke ongevallen — is jaarlijks bijzonder hoog en een A-Z-polis is hier dan ook niet te krijgen. Op de grote pleinen, zoals de Piazza Venezia, zoekt iedereen in de 5 of 6 auto's brede file zijn eigen uitweg. Alleen voor voetgangers heeft men, vooral op oversteekplaatsen, een heilig ontzag; waarschijnlijk staat er op het aanrijden een hoge boete...

Over boete gesproken, u weet natuurlijk dat in Italië zoenen in het openbaar als een doodzonde wordt beschouwd; een vluchtig begroetingskusje mag nog net. Maar wel zag ik twee jonge ver-

keersagenten elkaar bij het aflossen midden op een druk kruispunt uitvoerig op beide wangen kussen.

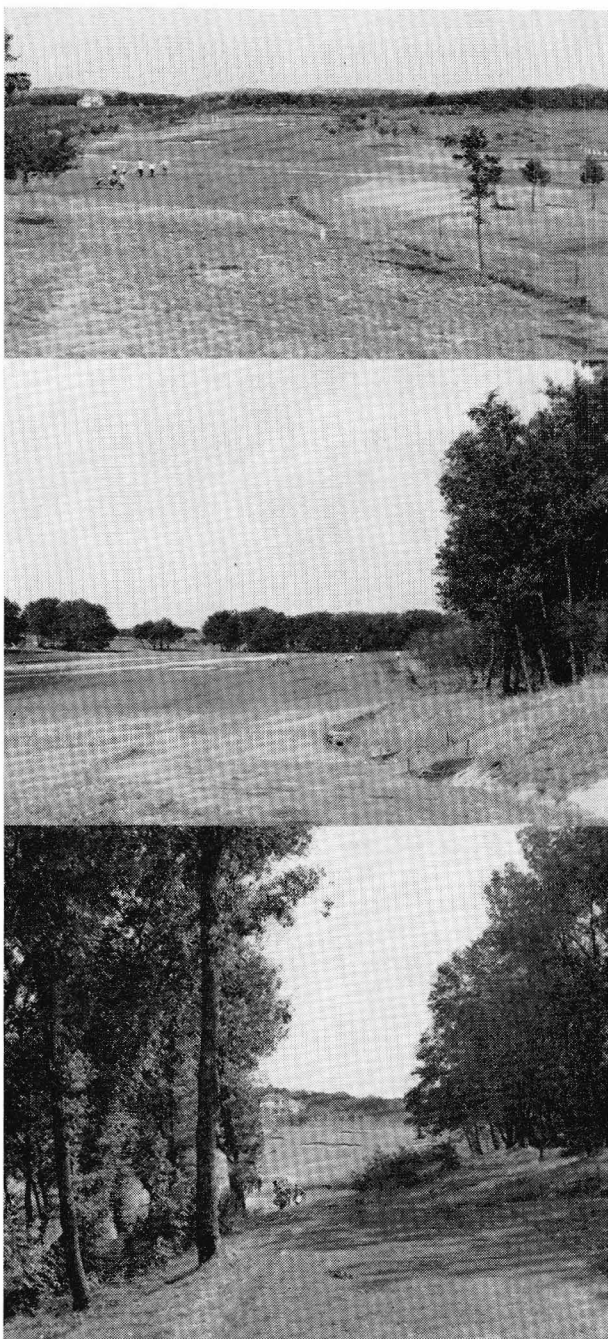
Iets anders wat mij opviel, is de ontzaglijke hoeveelheid katten die Rome herbergt. Alle parken en ruïnes krioelen ervan en het voederen van deze blijkbaar in het wild levende, maar in 't geheel niet verwilderde dieren, is voor vele Romeinse vrouwen blijkbaar een dagelijks weerkerende genoeglijke bezigheid.

Het openbaar vervoer in Rome is goed geregeld, met zeer grote frequentie en buitengewoon goedkoop. Het hoogste tarief is 40 lire en op de spitsuren 30 of 25 lire. Er zijn trams met vrij veel verouderd materieel, trolleybussen en dieselbussen, welke laatste echter wel een bijkans ondraaglijke stank in de straten verspreiden.

Maar nu wordt het toch werkelijk tijd dat ik u over de Olgiata Golfclub en het toernooi om het Wereld Amateurteam Kampioenschap ga vertellen. De meeste ploegen zijn vrijdag of zaterdag vóór de wedstrijd, die woensdags begon, aangekomen om de baan grondig te verkennen, waarover straks. Onze spelers arriveerden vrijdags en Seabury was zo vriendelijk twee stationcars te sturen om het gezelschap met bagage af te halen. Roland Holst arriveerde uit een naburig vakantieoord met eigen auto, waarvan de spelers nog veel plezier zouden hebben, hoewel er door de Italiaanse Golf Federatie een uitstekende busdienst was georganiseerd tussen het zo prachtig tegen de Monte Mario — één van Rome's zeven heuvelen — gebouwde Cavaliere Hiltonhotel en de club. Alleen de Via Trionfale waarlangs de zegevierende Romeinse legioenen de stad plachten binnen te trekken is in twintig eeuwen niet verbreed en is nu meer een lijdensweg naar de overigens al even smalle Via Cassia.

De club

Het postadres van de Circolo Golf Olgiata luidt Via Cassia 1961 en vlak voor u La Storta — het gehucht waartoe de buurtschap Olgiata behoort — bereikt, staat er links van de weg een groot bord van een bouwonderneming met een opwekking u daàr te vestigen: „slechts 27 minuten van Rome”. Dat is een illusie die misschien 's nachts tussen twee en vijf uur kan worden verwezenlijkt, maar van het Cavaliere Hiltonhotel, aan de rand van de stad vlak bij de sterrenwacht, heb ik het naar de club met een snelle auto nooit in minder dan veertig minuten gedaan en dat was op een zeldzame ochtend of middag dat er geen enkele ernstige verkeersopstopping was. Op de zondag vóór de wedstrijd kostte de rit mij uit het centrum

Olgiata G.C. - Van boven naar beneden de 4e, 6e en 8e hole, van de resp. tees af gezien

van Rome ruim anderhalf uur, maar dat was dan ook toevallig de eerste zondag in oktober, waarop in La Storta de jaarmarkt wordt gehouden. Ik had van dit schilderachtige tafereel graag iets meer gezien dan het langs de weg uitgestalde en met een dikke, wriemelende zwarte laag vliegen bedekte vlees...

Als leden van de club op een mooie zondag een ronde willen spelen zonder dat hen dat de gehele

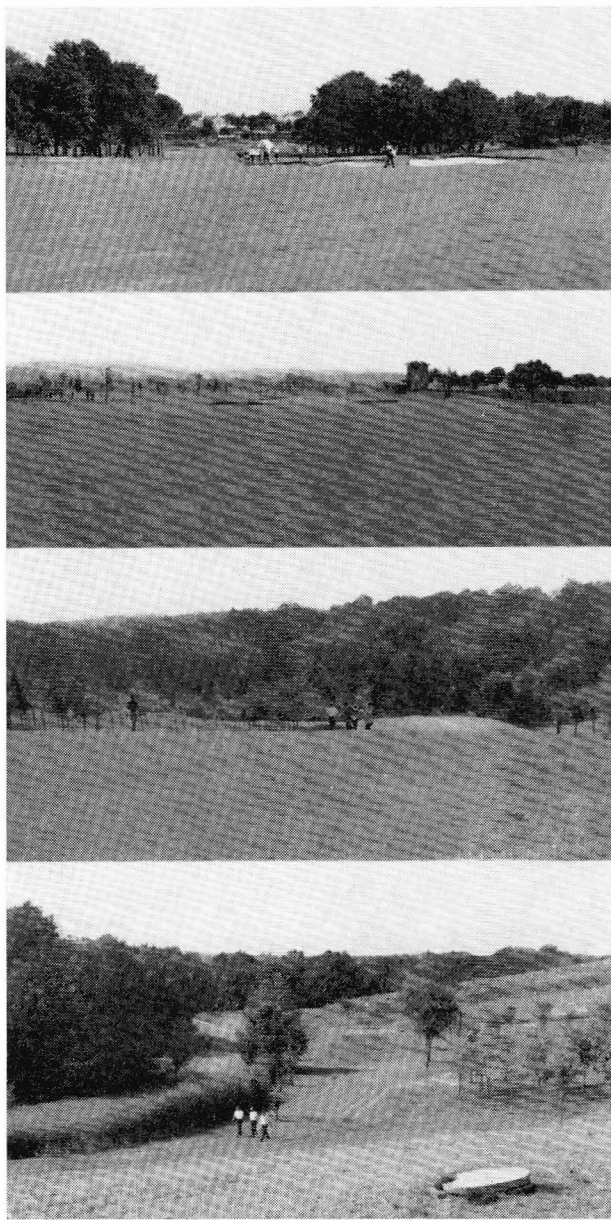
dag kost, dan gaan zij om een uur of elf achter de tros naar buiten trekkende dagjesmensen naar Olgiata en zorgen tegen vier uur, vóór de horde de stad weer gaat binnentrekken thuis te zijn.

Maar als u de club hebt bereikt, dan rijdt u over een vrij lange en bochtige oprijlaan langs de 14e, 15e en 18e holes (links) en de tweede (negenholes) baan (rechts) naar het blijkbaar uit zeer

ruime middelen opgetrokken, luxueus maar zéér comfortabel ingerichte clubhuis, waaraan méér geld is besteed dan aan de baan. Van achter uit de bezoekerskleedkamer naar de ingang is een wandeling van bijna tweehonderd meter! Op de verdieping is het café-restaurant-bar voor niet-spelers en bezoekers, op de parterre ruime kleedkamers, afzonderlijk voor de leden en voor bezoekers, welke laatsten er voor een dag of langer een kleedkastje kunnen huren (ik betaalde er 600 lire voor een week), douches, ehbo en masseur. Ook is hier een restaurant waar de spelers in sportkleding (met spijkerschoenen) kunnen lunchen. Natuurlijk moet deze luxe betaald worden en dat bleek dan ook uit de prijzen; 1800 lire voor een hoogst eenvoudige lunch en uiterst trage bediening was bepaald aan de hoge kant, want Italië is niet zó duur; lang niet zo duur als Frankrijk is geworden.

De baan

De baan is uitgelegd in een gedeeltelijk vrij sterk geaccidenteerd terrein, dat oorspronkelijk — getuige hetgeen er lang sommige holes is blijven staan — vrij zwaar bebost moet zijn geweest. De fairways zijn niet overmatig breed en hier en daar heeft de architect, C. K. Cotton, dan nog dankbaar gebruik gemaakt van de aanwezige bomen. De grond is leemachtig en vooral bij regen vrij zwaar; de rough was — althans voor deze gelegenheid — heel kort gemaaid en leverde nauwelijks moeilijkheden op. Twaalf van de achttien holes zijn hele of halve doglegs, waarvan acht naar rechts; ("The guy who made this course must be an awful slicer", hoorden wij een van de spelers zeggen) alle greens zijn smal, diep en zeer zwaar ingebunkerd. Helaas moet er bij de aanleg van de greens verkeerde grond zijn gebruikt, want de grasmat is dun en vertoont veel kale plekken; de wortels komen slechts enkele centimeters diep. Bovendien kan door de zware ondergrond het water niet voldoende weg, waardoor de greens te zacht blijven; na vier dagen spelen waren zij vol voetstappen. Merkwaardigerwijs worden de greens hier nog gerold, een behandeling die overal elders al decennia tot het verleden behoort. Een goed ding zijn de enorme tees, alle op gelijk of bijna gelijk niveau, hetgeen het onderhoud zeer vergemakkelijkt en het mogelijk maakt de afslag veelvuldig te verplaatsen. Een ander kenmerk van de baan is het grote aantal sloten: waterhazards en lateral water hazards, keurig aangegeven door gele en rode stokken.

Olgiata G.C. - Van boven naar beneden: 1. De 9e hole naar de green toe gezien; 2. De approach van de blinde 11e hole; 3. De approach van de blinde 12e hole; 4. De 13e tee gezien van de hoge heuvel, die van de tee af de green aan het gezicht onttrekt

De organisatie was goed. Alle holes waren met touwen afgezet, er waren militairen om de toeschouwers binnen de perken te houden; maar er stonden bijvoorbeeld geen teebakken op de tees voor lege sigarettendoosjes, papiertjes van ballen e.d.; er was wel op vrijwel iedere hole één man met een hark voor de bunkers, maar bij de bunkers lagen op de oefendagen geen harken; de scorekaarten — evenals alle andere officiële mededelingen en uitnodigingen — waren in het Italiaans; pas op het laatste ogenblik verscheen er op aandringen van de captainsvergadering een Engelse vertaling van de local rules; hoewel het statuut van het toernooi toch voorschrijft dat Engels de voertaal zal zijn. In de voortreffelijk ingerichte perskamer sprak het bestuurslid met de perszaken belast, dr. R. Giusti, alléén maar Italiaans, zodat er voor de vreemdelingen altijd een tolk aan te pas moest komen. Maar aangezien de tolkdienst werd waargenomen door een aantal allercharmanste jongedames, die zich voor iedereen uitsloofden, werd dat bezwaar allengs minder gevoeld...

Hole voor hole

1ste hole - 356 m., par 4. Dogleg naar rechts met dwarsslots links en rechts op drive-afstand en een bunker in de hiel van de dogleg en een hoog gelegen green met drie bunkers en bos er achter. De drive moet met zorg over links worden gespeeld.

2de hole - 195 m., par 3. Teeshot over een dal naar een oplopende helling en een hooggelegen green met drie diepe bunkers. Tegen de wind soms een volle drive.

3de hole - 426 m., par 4. Halve dogleg en de langste par 4 van de baan. Teeshot naar beneden bij voorkeur links langs de boom op 200 meter in de baan en rechts van de bunker links op 270 m. Tweede slag naar een aanzienlijk hoger gelegen green met bunkers aan weerszijden.

4de hole - 329 m., par 4. Halve dogleg naar rechts, drive naar beneden langs bomen rechts en een fairway-bunker links op 230 meter. De green wordt door drie bunkers bewaakt.

5de hole - 465 m., par 5. Dogleg naar links om een eik in de fairway op 200 meter. Tweede slag recht over twee fairway-bunkers links en een green-bunker rechts.

6de hole - 384 m., par 4. Dogleg naar rechts van een in het bos gelegen tee; fairway-bunker links op 220 meter. Tweede slag langs een fairway-bunker links 40 meter vóór de green en green bewaakt door twee bunkers ter weerszijden.

Olgiata G.C. - Van boven naar beneden: 1. De approach van de blinde 13e hole; 2. De 15e green: let op de naar links aflopende fairway; 3. De korte 16e hole en 4. De fairway van de 17e; op de voorgrond een deel van de zeer grote tee, zoals elke hole er een heeft

7de hole - 155 m., par 3. Teeshot naar aanzienlijk hoger gelegen tee, bewaakt door bunkers aan de voorkant van de green en door een sterk aflopende beboste helling links.

8ste hole - 343 m., par 4. Dogleg naar rechts, teeshot uit het bos naar beneden, beekje in een diepe kloof rechts en een weg diagonaal over de fairway, waarvan de entree door bunkers wordt bewaakt, rechts op 225 meter, links op 250 meter. Rond de green nog eens vier bunkers.

9de hole - 491 meter, par 5. De langste hole van de baan, dogleg naar links; een bunker dwars in de fairway op 250 meter en een beekje rechts, evenwijdig aan de fairway dat dan naar links buigt en aan de andere kant weer tevoorschijn komt. Ook deze green wordt door vier bunkers bewaakt.

10de hole - 343 m., par 4. Dogleg naar rechts; rechts een weg die de fairway op 260 meter kruist; vóór die weg op 240 meter en links in de fairway eerst een bunker en tien meter verder een grote den. Green bewaakt door twee bunkers.

Blinde afslagen

Dan volgen drie blinde afslagen, waarmee niet iedereen even gelukkig is en die een dankbaar onderwerp voor gedachtenwisseling aan de 19de hole vormen.

11de hole - 400 m., par 4. Halve dogleg naar links, blinde drive over een heuvel met out-of-bounds aan weerszijden, een fairwaybunker 50 meter voor de green en de green zelf bewaakt door twee bunkers.

12de hole - 372 m., par 4. Blinde drive naar een diep dal; de lijn wordt ongeveer aangegeven door twee boomgroepen; green bewaakt door twee bunkers.

13de hole - 390 m., par 4. Blinde drive uit diep dal over een heuvel op 150 meter voor de tee. Mits goed geplaatst gaat de tweede slag van de vlakke grond. 45 meter voor de green rechts een bunker en de green bewaakt door drie bunkers.

Hofleveranciers

BICKER & MODDERMAN WED. H. RAHDER & ZOON N.V.

Wijnhandelaren sedert 1775

KEIZERSGRACHT 238 - TELEF. 22 35 13 - 22 35 14 - AMSTERDAM

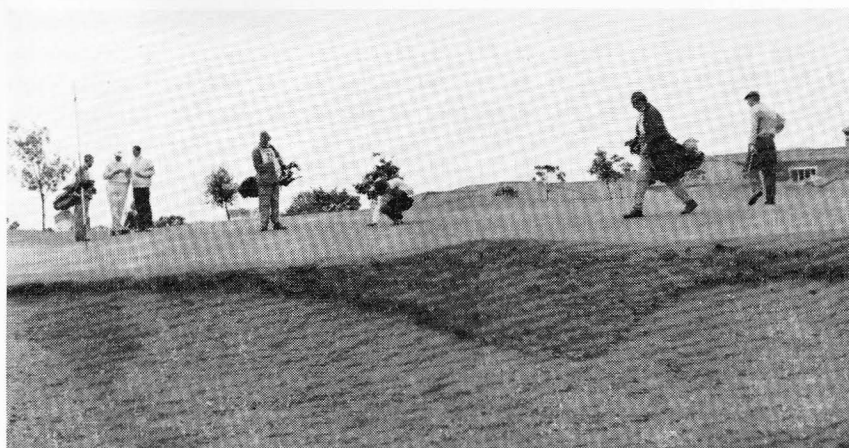
EEN DER OUDSTE EN MEEST GERENOMMEERDE WIJNKOPERSHUIZEN

hetwelk naar beproefde traditionele zeden rechtstreeks door particulieren aan particulieren haar bekende kwaliteitswijnen verkoopt,

ZOEKT MEDEWERKERS(STERS)

die, eventueel in hun vrije tijd, een afnemersportefeuille willen opbouwen. Deze particuliere wijn-adviseurs hebben traditioneel bij hun relaties EEN VERTROUWENSPOSITIE, waardoor hun adviezen bijzonder gewaardeerd worden. Doorlopende steun, zowel artikel- als verkooptechnisch, wordt verzekerd.

Indien u voor deze zeer aantrekkelijke en representatieve bezigheid belangstelling hebt, kunt u zich aan bovenstaand adres schriftelijk met ons in verbinding stellen, met vermelding van zo uitvoerig mogelijke personalia, waarbij het bedrijf een zeer vertrouwelijke behandeling uwer correspondentie garandeert.

Tijdens de laatste ronde: Bonal-lack, Alexander en Beman op de 6e green

14de hole - 144 m., par 3. De kortste par 3 van de baan, over een ondiepe goudvissenvijver naar een door drie bunkers bewaakte green.

15de hole - 443 m., par 5. De kortste par-5 van de baan, naar beneden van een hoog gelegen tee. Rechts langs de gehele hole out-of-bounds, alsmede een greppel; links bos en diepe kloof met een beekje. Plateaugreen met drie bunkers.

16de hole - 173 m., par 3. Deze hole ligt geheel in het bos met bovendien water links. Rond de green vier bunkers.

17de hole - 456 m., par 5. Drive naar beneden; halve dogleg naar recht. Twee bomen links aan het begin van de fairway en vier rechts verderop geven de lijn aan. Links van de gehele hole out-of-bounds, op verschillende plaatsen water in het bos rechts, hooggelegen green met een bunker links en twee rechts en een steile, rechts naar bos en water aflopende helling.

18de hole - 409 m., par 4. Halve dogleg naar links, drive over een weg op 190 meter, een fairway-bunker rechts op 250 meter en een op 60

meter midden voor de green, die door vier bunkers wordt bewaakt.

Het zal duidelijk zijn dat op deze in totaal 6274 meter lange baan zuiver plaatsen belangrijker is dan ver slaan, ook al was de rough dan niet zwaar. Vooral approaches moeten op deze moeilijke greens, waarop een putt van veertig centimeter lang niet altijd „dood” is, precies op de pin worden geslagen. Het was dus niet zo'n wonder dat de laagste scores waren: op de eerste dag (bij prachtig weer) drie van 70, op de tweede dag (bij stormachtige wind) één van 70, op de derde dag (in wind en stromende regen) één van 72 en op de laatste dag (eveneens regen) twee van 73.

Openingsceremonie

En daarmee ben ik dan bij het toernooi aangeland, dat op zaterdag 3 oktober — de eerste oefendag — officieel werd geopend; dat was een grandiose ceremonie. Eerst marcheerde een muziekcors op in de traditionele uniform met

Tijdens de laatste ronde: Foster, Cowan en Campbell op de 9e green

kuitbroek en driekante steek met rood-witte pluimen, daarna kwamen 33 matrozen in witte uniform, die zich met ieder een vlag onder de arm opstelden achter de vlaggemasten en vervolgens kwamen achter de vlaggemasten de teams te staan. Terwijl de muziek telkens de eerste maten van het desbetreffende volkslied speelde, gingen de vlaggen een voor een omhoog. Dit gehele schouwspel werd door schijnwerpers in daglicht gezet en na afloop speelden drie enorme, ergens ver weg in het terrein staande zoeklichten over dit grandiose toneel.

Toen de laatste vlag was gehesen hielden don Francesco Ruspoli, duca di Morignano, president van het uitvoerend comité, James Stewart namens de Royal and Ancient, Clarence W. Benedict, voorzitter en Joseph C. Dey jr., secretaris van de United States Golf Association, ieder een korte welkomsttoespraak. Tevens werd een brief van oud-president Eisenhower voorgelezen, waarin deze o.a. schrijft: "International competitions of this type, encouraging friendly rivalry among athletes of many countries, not only promote interest in the field of sports but also strengthen the tradition of fair play. This tradition is the only sound basis for building a world of mutual respect and understanding among men and nations."

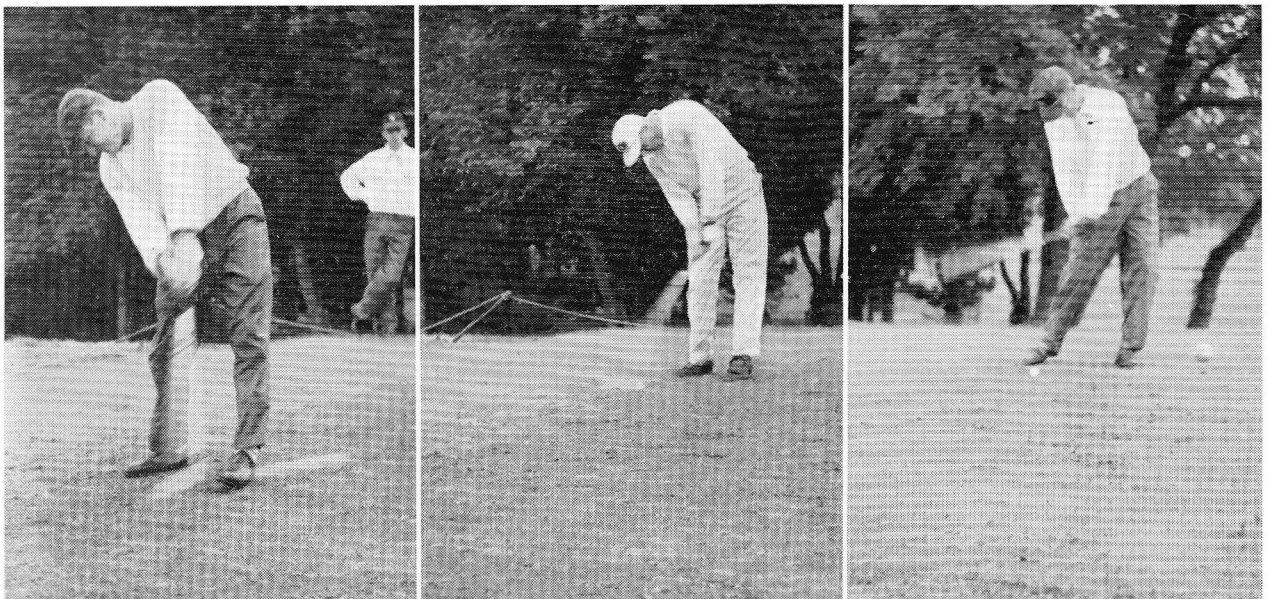
Oefendagen

De oefendagen gebruikten onze spelers om samen of met anderen de baan te verkennen, oude kennismakingen te vernieuwen en nieuwe

aan te knopen. Elke dag werden 18 holes gespeeld (natuurlijk om kleine "stakes") en op de mooie, ruime oefenbaan geoefend. In de oefenpartijen werd gespeeld, met Amerikanen, Japanners, Nieuwzeelanders en Canadezen. Bovendien werden maandagavond alle deelnemers en officials eerst door het gemeentebestuur van Rome op het Capitool (u weet wel, dat van de ganzen) ontvangen, waar ons na een rondgang door het prachtige museum met schitterende gebeeldhouwde plafonds, prachtige frescos en wandtapijten, een „aangeklede borrel" wachtte. Daarna volgde een koud buffet in het unieke Castel Sant'Angelo, de op het praalgraf van koning Mausole (vandaar „mausoleum") opgetrokken vesting, die nog pauselijk paleis is geweest.

Het spel begint

Woensdagmorgen om 7 uur (!) verscheen de eerste driebal op de eerste tee. Toen werd het ernst. Er werd gespeeld in drieballen, met starttijden van 7 tot 1 uur. Er werd steeds in tijd en per land gewisseld, zodat iedereen eenmaal erg vroeg en eenmaal laat startte. Het resultaat van de eerste dag was, dat Groot-Brittannië met 214 de leiding nam, vier slagen vóór Italië en daarna China en Mexico met 219. De drie ronden van 70 werden gemaakt door R. Shade, A. Croce en K. Ishimoto. Nederland kwam op de 25e plaats met 237, gelijk met Zweden; alleen Van Erven Dorens en Knappert kwamen met resp. 78 en 77 goed voor de dag; van Van Erven Dorens was dit niet

V.l.n.r.: Dean Beman (V.S.), M. F. Bonallack (G.B.) en de hofd van het toernooi, de Canadees Keith Alexander, die met zijn indrukwekkende eindsprint Canada de tweede plaats bezorgde

onverwacht. Na enkele kleine veranderingen in zijn stijl was zijn spel de laatste maanden enorm verbeterd, hetgeen bij Nederland—België reeds tot uiting was gekomen. Alleen zijn putten baart soms nog wel eens zorgen. Knappert blijft de man met de sterkste wedstrijdmentaliteit. Van Heel's 82 was niet wat van hem mocht worden verwacht.

Woensdagavond barstte na een mooie dag een onweer los, zoals ik nog niet eerder heb beleefd; op tal van plaatsen in en rond Rome sloeg de bliksem in, ook in de baan en daar gelukkig zonder schade aan te richten. Maar dit betekende tevens het afscheid van de zomer, dat zich overigens al had aangekondigd door een dagelijks zeer snel dichttrekken van de lucht en een korte doch hevige regenbui, onmiddellijk gevolgd door een opnieuw stralend blauwe lucht.

Donderdag was het overwegend droog, dank zij de stormachtige wind die op het onweer volgde, die echter de baan totaal van karakter veranderde; tegen de wind scheelde het soms twee stokken en bovendien bood de baan na de regen aanzienlijk minder run. Tegen deze veranderde omstandigheden bleken de Amerikanen (6de na de eerste dag met 221) en de Nieuwzeelanders (11de met 225) het beste opgewassen. De Britten behielden weliswaar de leiding (met 231 voor 445), doch nog slechts met één slag op Amerika (446), gevolgd door Nieuw-Zeeland met 448. Italië verhuisde naar de vierde plaats met 449; 5. Canada 461; 6. China 452; 7. en 8. Australië en Mexico 453. Op deze — en trouwens ook op de volgende — dagen bleek de superioriteit in de beheersing van het gehele gamma van slagen bij spelers, die in de eerste plaats uitstekend golf-onderricht hebben gehad en die bovendien over een wedstrijdervaring op alle mogelijke banen en onder alle mogelijke weersomstandigheden beschikken. Speciaal vermeld ik de Chinezen van Formosa. Zij hebben voortreffelijk gespeeld. Zij worden gecoached door de vader van een van de spelers en zij hebben alle vier dezelfde manier van spelen. Toen Seabury me lang vóór de wedstrijd begon, zei: "Watch the Chinese", dacht ik dat hij een grapje maakte . . . Maar zij vormden

Van boven naar beneden: 1. Van Erven Dorens tekent na de laatste ronde zijn scoringkaart, terwijl Frias (Venezuela) en Moniz (Bermuda) zich met Jacques Léglise onderhouden; 2. Bernardes (Venezuela), Dudok van Heel en Hutchings (Bermuda); 3. Villalon (Philippijnen) slaat af op de 10e; Groskamp, Roland Holst, Knappert en Sterling (Mexico) kijken toe; 4. R. Hernandez (Peru), Roland Holst en Cowan (Canada)

Op de laatste dag speelden de leden van de leidende ploegen met elkaar; hier v.l.n.r.: R. Forster (G.B.), W. C. Campbell (V.S.) en G. Cowan (Canada)

het levend bewijs van hetgeen met ernstige oefening en deskundige instructie kan worden bereikt.

Nederland verhuisde naar de 26ste plaats met 485; alleen Van Erven Dorens bleek met een ronde van 78 zich aan de omstandigheden te kunnen aanpassen.

Pauselijke audiëntie

Donderdagmiddag was er voor de spelers en officials die zich wilden en konden vrijmaken gelegenheid om tegenwoordig te zijn bij de periodieke audiëntie welke de paus pleegt te verlenen aan Rome bezoekende groepen. Ik greep deze gelegenheid graag aan, want zoiets tref je maar eens in je leven en bovendien had ik de Sint Pieter nog niet gezien, omdat die toen ik het Vaticaan museum bezocht, gesloten was. Het was ook voor niet roomkatholieken een bijzonder indrukwekkende plechtigheid in deze prachtige, grootste christelijke kerk ter wereld die bij de feestverlichting in al zijn glorie straalde. Mij trof ook het ongedwongene in deze massale bijeenkomst door de korte, à l'improviste gehouden toespraken van de paus tot enkele groepen, soms met een enkel grapje, waarbij hartelijk werd gelachen. Een heel verschil met de plechtstatige ernst die in veel niet-roomse religieuze bijeenkomsten heerst...

Spanning stijgt

Vrijdag werden bij regen en harde wind de bordjes andermaal verhangen. Groot-Brittannië

behield de leiding en nu met vijf slagen, gevolgd door Canada en Amerika met ieder 676; 4. Nieuw-Zeeland 677; 5. China 679; 6. en 7. Australië en Italië met 682. Nederland kwam definitief op de 28ste plaats terecht. Alleen Knappert en Van Erven Dorens vertoonden, de omstandigheden in aanmerking genomen, goed spel; Knappert maakte ondanks een onfortuinlijke zeven op de 9de hole en een zes op de 15de 79 en Van Erven Dorens bedierf een overigens ook goede ronde met vier zessen en maakte 80. De kans op een redelijke plaats — zeg in de buurt van o.a. Denemarken, België, Zwitserland, waarmee we ons enigszins kunnen vergelijken — was nu wel volkomen verkeken.

Voor de laatste dag speelden, om de spanning te verhogen, de drie spelers van de leidende landen met elkaar: Groot-Brittannië en Ierland, Canada en Amerika. De wind was gaan liggen, maar het regende vrijwel onafgebroken en lage scores mochten dus niet worden verwacht; het zou dan ook bij twee ronden van 73 — Silverberg en Hsieh — blijven.

Eindsprint

Als eersten kwamen binnen Shade (G.B.) met 75, Weslock (Can.) met 77 en Tutwiller (USA) met 78; van het drietal daarna konden Jones (N.Z.) en Kuo (China) beiden met 79 geen kwaad doen, alleen de 76 van de Italiaan Silva kon enig gewicht in de schaal leggen. Daarna volgden

Lunt (G.B.) met 74, Silverburg (Can.) met 73 en Morey (USA) met 80. Groot-Brittannië en Canada bleven dus 1 en 2, maar de derde plaats van Amerika dreigde in gevaar te komen, vooral omdat Murray (N.Z.) 74 had binnengebracht. Maar iedereen had toen nog twee „ijzers in het vuur”. Foster (G.B.) en Cowan (Can.) maakten echter aan alle twijfels vrijwel een einde door resp. 75 en 74 te maken, terwijl Campbell de Amerikaanse illusie voor een derde plaats definitief verstoortte met zijn laatste ronde van 79; daar was voor de laatste man, Beman, geen redden meer aan.

Toen het bleek dat Bonallack, die het gehele toernooi al onder de maat was gebleven, ook in de laatste ronde niet onder de 75 zou komen, zat er echter voor Canada, met Alexander nog in de baan, een kans in op een tie met de Britten. Wat er toen gebeurde grenst aan het ongelooflijke en maakte Alexander tot de held van het gehele toernooi. Met nog vijf holes te spelen werd hem verteld dat Canada met vijf birdies gelijk met Groot-Brittannië zou eindigen. Alexander maakte birdies op 14, 15, 16 en 17: 2-4-2-4; toen werd de spanning hem blijkbaar toch te machtig: zijn approach naar de 18e green belandde enkele meters rechts pin high in een bunker en wat een drie had moeten worden, werd een vijf. Zó eindigde Canada twee slagen achter Groot-Brittan-

De Eisenhower Trophy - De captains van de winnende teams met hun spelers; in het midden Groot-Brittannië, links Canada en rechts Nieuw-Zeeland

nië op de tweede plaats en zó kreeg het toernooi nog een onverwacht spannend slot door het waarlijk sublieme spel van Alexander, die bewees tot welke top-prestaties een goede sportsman onder bepaalde omstandigheden in staat kan zijn. Zo werd Canada, dank zij het laagste totaal voor de laatste dag, 221, tweede en Nieuw-Zeeland met 223 derde vóór Amerika, dat op de laatste dag zijn hoogste totaal binnenbracht, 232.

Nederland behield op de laatste dag de 28ste plaats. Knappert en Van Erven Dorens gingen beiden uit in 38 en het heeft er toen inderdaad nog even naar uitgezien, dat wij onze positie nog iets konden verbeteren, maar beiden hadden een vrij zwakke finish en bleven niet onder de 80.

De sluitingsceremonie, die zich evens in het donker en in de regen afspeelde, was een verkorte versie van de openingsplechtigheid en dat was het einde van een op enkele „Schönheitsfehler” na zeer geslaagd 4de Wereld Amateur Team Kampioenschap om de Eisenhower Trofee op de Olgiata Golfclub in Rome.

De volledige uitslagen luiden:

1. **Groot-Brittannië** 895

M. F. Bonallack	80-76-77-78 = 311
R. Foster	72-79-75-75 = 301
M. S. R. Lunt	72-76-79-74 = 301
R. D. B. M. Shade	70-81-74-75 = 390
2. **Canada** 897

K. Alexander	76-75-72-74 = 297
G. Cowan	77-85-79-74 = 315
D. H. Silverberg	74-80-78-73 = 305
N. Weslock	74-72-75-77 = 298

De zoontjes van de Romeinse directeur van Panam, Marc en Paul Guzzardo, poseren met de Eisenhower Trophy

3. **Nieuw-Zeeland** 900
E. J. McDougall 72—76—77—74 = 299
J. D. Durry 76—81—76—75 = 308
R. C. Murray 77—70—76—74 = 297
S. G. Jones 80—77—78—79 = 314
4. **Verenigde Staten** 908
D. R. Beman 74—79—75—75 = 303
W. C. Campbell 73—77—77—79 = 306
D. Morey 75—72—78—80 = 305
E. Tutwiler 74—76—80—78 = 308
5. **Australië** 910
B. J. Baker 75—83—79—79 = 316
P. K. Billings 76—76—75—77 = 304
T. L. Crow 72—78—76—77 = 303
K. Hartley 77—76—78—74 = 305
- 6a. **China** 911
C. C. Chen 73—81—86—80 = 320
M. N. Hsieh 72—77—72—73 = 294
S. S. Hsu 83—79—76—82 = 320
C. H. Kuo 74—77—79—79 = 309
- 6b. **Italië** 911
C. Bordogna 76—79—78—76 = 309
A. Croce 70—75—75—79 = 299
A. Schiaffino 72—77—80—77 = 306
L. Silva 76—81—80—76 = 313
8. **Argentinië** 913
H. Fernandez 74—86—77—77 = 314
J. C. Ledesma 73—83—81—76 = 313
A. R. Monguzzi 74—79—79—77 = 309
R. Travieso 73—74—73—75 = 295
9. **Mexico** 917
J. A. Estrada 72—74—75—77 = 298
Th. Lehmann 73—81—78—75 = 307
R. Quiroz 76—79—78—81 = 314
E. Sterling 74—83—79—84 = 320
10. **Frankrijk** 922
P. Cros 77—77—74—75 = 303
H. Frayssineau 74—80—77—77 = 308
A. Godillot 78—78—82—81 = 319
G. Mourque d'Algue 77—78—78—80 = 313
11. **Zuid-Afrika** 929
M. Grindrod 79—80—78—79 = 316
D. Symons 73—78—78—75 = 304
R. C. Taylor 83—79—78—85 = 325
D. Wharton-Hood 71—77—79—84 = 311
12. **Spanje** 942
L. A. de Bohorques 74—77—90—87 = 328
F. Nuñez 79—81—79—78 = 317
I. Maura 75—90—80—80 = 325
F. Sanchiz 82—79—82—78 = 321
13. **Zuid-Rhodesië** 943
R. A. Cahi 81—88—88—84 = 341
G. Owen 85—84—82—76 = 327
M. J. Reinders 73—74—77—81 = 305
R. W. White 76—79—78—82 = 315
14. **Zweden** 946
G. Carlander 80—83—81—78 = 322
L. Leinborn 76—81—81—78 = 316
B. Möller 81—77—78—84 = 320
C. Jöhncke 82—79—78—79 = 318
- 15a. **Noord-Rhodesië** 949
J. Drysdale 75—90—82—81 = 328
Ph. Dunne 72—80—81—80 = 313
J. Muir 80—80—83—78 = 321
K. Treloar 76—81—83—82 = 322
- 15b. **India** 949
A. S. Malik 79—83—82—78 = 322
S. S. Malik 79—81—84—85 = 329
R. K. Pitamber 75—81—86—81 = 323
P. G. Sethi 77—71—76—84 = 308
17. **Denemarken** 952
J. Jacobsen 80—84—82—80 = 326
N. E. Jensen 75—85—78—74 = 312
N. Thygesen 81—84—84—85 = 334
O. W. Jørgensen 75—81—78—81 = 315
18. **Venezuela** 954
M. Bernardez 79—84—77—77 = 317
K. Guise 72—79—78—82 = 311
F. Frias 80—86—81—84 = 331
J. M. Stuyck 82—82—80—87 = 331
19. **België** 955
J. Moerman 76—84—80—78 = 318
F. Rodesch 79—89—82—75 = 325
P. Rolin 77—85—77—87 = 326
Ph. Washer 79—79—81—84 = 323
20. **Zwitserland** 959
A. Barras 86—84—92—86 = 348
O. Dillier 75—74—76—83 = 308
P. Gütermann 77—76—86—83 = 322
R. Müller 80—84—87—78 = 329
21. **Oostenrijk** 960
F. Jonak 86—83—89—90 = 348
A. Maculan 76—84—81—79 = 320
K. Nierlich 79—80—74—79 = 312
W. Pollak 84—84—76—85 = 329
22. **Bermuda** 964
F. Hutchings 79—82—80—81 = 322
B. Ingham 76—80—78—84 = 318
L. Moniz 80—85—88—82 = 335
J. Wardman 75—85—83—80 = 323
- 23a. **Japan** 965
G. Nakabe 80—83—84—80 = 327
Y. Hirose 77—84—85—81 = 327
K. Ishimoto 70—81—78—84 = 313
H. Morimoto —84—83—85 = —
- 23b. **Chili** 965
C. Prieto 77—87—80—83 = 327
A. Mori 86—88—89—86 = 349
E. v. d. Valk Givovich 81—79—81—77 = 318
J. R. Vergara Deland 80—74—81—85 = 320
25. **Philippijnen** 967
A. Prieto 76—85—85—83 = 329
A. Silverio 81—87—84—84 = 336
L. F. G. Silverio 79—82—80—78 = 319
W. Villalon 85—81—80—78 = 324
26. **West-Duitsland** 971
W. Brühne 77—80—81—79 = 317
P. Möller 79—85—76—85 = 325
K. R. Bez 80—88—81—86 = 335
N. Wirichs 83—82—83—86 = 334

27. **Brazilië 977**
 F. C. Barcellos 78—91—87—83 = 339
 R. Fankelburg 76—83—79—81 = 322
 C. Sozio 75—84—79—82 = 320
 N. Sozio F^o 84—87—91—85 = 347
28. **Nederland 978**
 J. F. Dudok van Heel 82—85—83—85 = 338
 A. A. R. Roland Holst 85—85—86—88 = 344
 R. E. van Erven Dorens .. 78—78—80—81 = 317
 A. F. Knappert 77—83—79—82 = 326
29. **Peru 1006**
 M. Grau 75—87—83—82 = 327
 R. Hernandez 81—89—87—83 = 340
 M. C. Llosa 86—84—85—87 = 342
 G. Salazar 86—89—84—83 = 347
30. **Maleisië 1019**
 D. Deren 80—84—84—83 = 331
 R. Mallal 91—98—90—89 = 368
 B. R. Marks 87—88—89—88 = 352
 S. B. Bluah 88—80—90—78 = 336
31. **Portugal 1025**
 M. Leao 94—88—86—91 = 359
 F. P. Coelho 82—89—84—90 = 345
 J. de Figueiredo 83—85—92—90 = 350
 D. B. Lane 86—84—86—81 = 337
32. **IJsland 1043**
 P. Björnsson 93—90—90 = —
 M. Gudmundsson 80—83—83—82 = 328
 G. Sólnes 85—86—93—87 = 351
 O. Yngvason 88—96—96—94 = 374
33. **Uruguay 1059**
 F. Etcheverry 87—88—85—83 = 343
 P. Paullier 82—83—86—80 = 331
 C. Giambruno 88—100—98—99 = 385
 F. Valdez

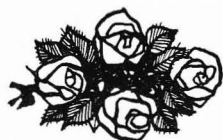
Individueel:

1 M. N. Hsieh 294; 2 R. Travieso 295; 3 en 4 K. Alexander en R. C. Murray beiden 297; 5 en 6 J. A. Estrada

Op woensdag 14 oktober is in Zandvoort het huwelijk gesloten tussen mej. Anneke C. Hoep en de bekende Hattemse international Rolf H. B. Olland. Het heeft het jonge paar, dat zich in Zwartsluus heeft gevestigd, bepaald niet aan belangstelling uit golfkringen ontbroken

en N. Weslock beiden 298; 7 en 8 A. Croce en E. J. McDougall beiden 299; 9 R. Shade 300; 10 en 11 M. Lunt en R. Foster beiden 301; 12 T. L. Crow 303; 13 P. K. Billings 304; 14 t.m. 17 K. Hartley, M. J. Reinders, D. Morey en H. Silverberg allen 305; 18 en 19 A. Schiaffino en W. C. Campbell beiden 306; 20 Th. Lehmann 307; 21 t.m. 25 J. D. Durry, H. Frayssineau, P. G. Sethi, O. Dillier en E. Tutwiler allen 308; 26 t.m. 28 C. H. Kuo, C. Bordogna en A. R. Monguzzi allen 309; 29 t.m. 31 M. F. Bonallack, D. Wharton-Hood en K. Guise allen 311; 32 en 33 N. E. Jensen en K. Nierlich beiden 312; 34 t.m. 38 K. Ishimoto, L. Silva, Ph. Dunne, J. C. Ledesma en G. Mourgue d'Algue allen 313; 39 t.m. 41 S. G. Jones, H. Fernandez en R. Quiroz allen 314; 42 t.m. 44 G. Cowan, R. W. White en O. W. Jörgensen allen 315; 45 t.m. 47 B. J. Baker, M. Gindrod, L. Leinborn allen 316; 48 t.m. 51 R. E. van Erven Dorens, F. Nuñez, M. Bernardez en W. Brühne allen 317; enz.

Whiskey

Four
Roses

Four Roses
Kentucky
Straight Bourbon
Whiskey

Jacobus
Boelen